

PROGRAM I STRATEGIA DZIAŁAŃ

dr hab. Joanny Kucharzewskiej, prof. UMK – kandydatki w wyborach

na Dziekana Wydziału Sztuk Pięknych na kadencję 2020-2024

Szanowni Państwo,

Kandydowanie w wyborach na Dziekana Wydziału Sztuk Pięknych traktuję jako wielki honor i zaszczyt. Moja decyzja była podyktowana poparciem i zachętami ze strony wielu z Państwa oraz przekonaniem, że posiadam kompetencje i umiejętności do podjęcia tej odpowiedzialnej misji.

Jeszcze kilka miesięcy temu nie wiedzieliśmy, że nasze życie ulegnie fundamentalnej zmianie z powodu epidemii koronawirusa. Dziś już wiemy, że życie w izolacji spowodowało różnego rodzaju problemy gospodarcze i ekonomiczne, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie uniwersytetu, a zatem także na działanie Wydziału Sztuk Pięknych. Dlatego też zarządzanie jednostką wymagać będzie szczególnie **rozsądnego i wyważonego działania**, aby zminimalizować ewentualne skutki, jakie wywołała pandemia. Ostatnie miesiące pokazały, że potrafimy się doskonale mobilizować i podejmować wyzwania związane np. z nowymi technologiami i nowymi formami dydaktyki. Wierzę głęboko, że **odpowiedzialne i przemyślane decyzje** pozwolą nam szybko powrócić do stanu normalności i wspólnie dążyć do sukcesu badawczego, dydaktycznego i organizacyjnego naszej jednostki. Kandyduję, bo wiem, że praca z zespołem pracowników WSP jest gwarancją sukcesu. Posiadana – najwyższa kategoria wydziału A+, przyznana przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego w wyniku kompleksowej oceny jakości działalności naukowej, jest tego doskonałym potwierdzeniem. Wszyscy mamy świadomość, że Wydział Sztuk Pięknych jest jednostką o unikatowej specyfice, w której kształcą się artystów w dziedzinie sztuk plastycznych i konserwatorów dzieł sztuki oraz specjalistów w zakresie edukacji wizualnej, ochrony i opieki nad zabytkami, muzealnictwa, historii sztuki i krytyki artystycznej. Tak kompleksowa i wszechstronna oferta Wydziału powinna napawać nas dumą i dawać nam energię do ciągłego podnoszenia jakości kształcenia, badań naukowych oraz działań na polu artystycznym i konserwatorskim.

Wybory na Dziekana Wydziału Sztuk Pięknych na kadencję 2020-2024 odbywają się w istotnym momencie, kiedy Uniwersytet został zakwalifikowany do dziesięciu najważniejszych jednostek badawczych w kraju. Status uniwersytetu badawczego to ogromne wyzwanie dla naszej jednostki. Wydział Sztuk Pięknych musi sprostać – choć to nie łatwe, zważywszy na specyfikę naszych działań – wymogom Uniwersytetu badawczego. Mam jednak głębokie przekonanie, że zarówno doświadczeni, jak i młodzi pracownicy zatrudnieni na stanowiskach badawczych, badawczo-dydaktycznych i dydaktycznych są osobami ambitnymi i zaangażowanymi, którym zależy na udowodnieniu naszej silnej pozycji w strukturach uniwersytetu. Pragnę przypomnieć, że pracownicy WSP tworzą jeden z **priorytetowych zespołów badawczych** w ramach IDUB (Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza). Mamy także w swoim gronie laureatkę pierwszego konkursu „Inicjatywa Doskonałości – Debiuty”. Niektórzy pracownicy, dzięki współpracy z przedstawicielami innych dyscyplin, opublikowali wysoko punktowane artykuły, co również wytycza kolejną ze ścieżek na przyszłość. Te działania pokazują, że jako jednostka jesteśmy w stanie wpisać się w strategię uczelni badawczej, zwłaszcza w jej cztery najważniejsze cele, to jest: internacjonalizację, interdyscyplinarność, innowacyjność i integralność.

Najbliższy czas powinniśmy przeznaczyć na zamknięcie spraw wydawniczych i wystawienniczych oraz przygotowanie się do ewaluacji i mam nadzieję, że ten kilkuletni wysiłek, który wszyscy włożyliśmy w rozwój własny, a przez to całej jednostki, zostanie pozytywnie oceniony i będziemy konkurencyjni na tle innych, podobnych jednostek w kraju, ewaluowanych w tej samej dyscyplinie. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, ze względu na sytuację epidemiczną, wydłużyło okres sprawozdawczy o rok¹, zatem będziemy mogli się jeszcze lepiej do tego przygotować. Liczę na dobrą współpracę w tym zakresie z Przewodniczącymi Rad Dyscyplin. Podobnie jak w sferze studiów doktoranckich i rozwoju kadry naukowej. Jedną z palących kwestii jest posiadanie – po długiej przerwie – uprawnień do nadawania stopni habilitacyjnych w dziedzinie nauki o sztuce. Sprawa ta się toczy i mam nadzieję, że już niebawem znajdzie szczęśliwy finał.

Kadencja dziekańska pokrywa się z nowym okresem ewaluacyjnym. Teraz, kiedy rośnie presja związana z osiąganiem coraz to lepszych wyników, szczególnie ważny wydaje się **system motywacyjny**. Zależy mi na promowaniu i docenianiu ambitnych naukowców, doktorantów i studentów; tych wszystkich, którzy chcą aktywnie i kreatywnie budować sukces jednostki; tych wszystkich, którzy podejmą starania o granty badawcze, którzy

¹ Ustawa z dn. 17 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. 2020 poz. 695), Art. 60, pkt. 13.

opublikują artykuł w prestiżowym czasopiśmie, wystąpią na międzynarodowej konferencji lub zrealizują wybitne dzieło konserwatorskie czy będą uczestniczyć w doniosłym wydarzeniu artystycznym. Także tych, którzy poprzez swój wysiłek intelektualny, działania artystyczne i konserwatorskie będą wpływać na środowisko zewnętrzne.

Ustanowię **specjalny fundusz nagród za monografie naukowe**. Na docenienie zasługują zwłaszcza publikacje w dyscyplinie nauki o sztuce, które z natury rzeczy nisko punktowane, nigdy nie mogły mierzyć się z osiągnięciami w dziedzinie nauk ścisłych i nie były brane pod uwagę w dotychczasowych rankingach rektorskich. Tymczasem powstanie monografii to żmudne, wieloletnie badania, podyktowane niezłomną pasją i niejednokrotnie okupione wieloma wyrzeczeniami. Chciałabym doceniać taki trud, bo zależy mi na ludziach i w ludzi chciałabym inwestować – zarówno w doświadczonych i utytułowanych badaczy, jak i tych młodych, dopiero rozpoczynających swą drogę zawodową. Będę szczególnie wspierała inicjatywy artystyczne, konserwatorskie i badawcze, zarówno doświadczonych pracowników, jak i doktorantów i studentów, które pozwolą nam zaistnieć w obiegu międzynarodowym.

Jak wiadomo, na wysokość subwencji, jakie płyną na WSP mamy ograniczony wpływ, nie mniej jednak dotychczasowy dorobek pracowników jest tu cennym argumentem i na pewno będzie przeze mnie wykorzystywanym w negocjacjach z Rektorem. Podkreślam to, bo sukces jednostki leży w sprawnym działaniu całego zespołu, na który składa się wysiłek każdego z nas.

Proszę Państwa,

Całe swoje życie zawodowe związałam z WSP – studiowałam tutaj na kierunku Ochrona Dóbr Kultury, tu obroniłam pracę magisterską, doktorską i habilitacyjną. Angażowałam się w liczne działania o charakterze społecznym i organizacyjnym. Jako zastępca Dyrektora Instytutu Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa miałam możliwość zmierzenia się z pracą administracyjną, podczas której sumiennie wypełniałam zadania, ale przede wszystkim zależało mi na tym, aby być blisko ludzi i spraw, które ich nurtują. Staralam się zawsze wysłuchać racji stron, podejmowałam inicjatywy w celu szukania kompromisów i najbardziej zadowalających rozwiązań. Tylko ktoś, kto wniknął w specyfikę WSP doskonale rozumie, że Wydział obecnie – mimo że tworzą go dwie dyscypliny – tak naprawdę składa się z **trzech autonomicznych grup zawodowych** – artystów, konserwatorów i przedstawicieli nauk o sztuce. Chciałabym z tego miejsca zapewnić, że **na dobru każdej z tych trzech grup będzie mi w równym stopniu zależeć**, że będę dbała o

stworzenie odpowiednich warunków do jednakowego ich rozwoju. Bo tylko harmonijny i zrównoważony rozwój Wydziału w każdym aspekcie, zapewni tej jednostce sukces.

Moim celem jest także **szukanie wzajemnych płaszczyzn porozumienia naukowego** między tymi trzema środowiskami. Szczerze wierzę, że przed nami stoją wyzwania i projekty, które możemy wykonywać wspólnie – wewnątrz dyscyplin, ale także między dyscyplinami – i przy zachowaniu autonomicznych dążeń pracowników czy grup badawczych, podejmiemy wyzwania, które działałyby na zasadzie synergii, wzmacniania potencjału.

Jednym z pierwszych probierzy integracji będzie stworzenie wspólnej publikacji prezentującej dokonania pracowników Wydziału w danym roku. Jest to próba reaktywacji dawnego, niezrealizowanego pomysłu, który w owym czasie nosił nazwę „Art Vista”. Myślę, że skoro z powodzeniem wydajemy katalog „Dyplom”, prezentujący najlepsze dokonania studentów, to i dorobek pracowników uda nam się zebrać i wypromować w formie tradycyjnej książki, a zarazem wydania internetowego, który zwiększy zasięg odbiorców. Byłoby to z korzyścią dla promocji Wydziału, a w tym względzie musimy się jeszcze bardziej otworzyć na różne formy komunikacji internetowej i wykorzystywanie mediów społecznościowych.

Pole wzajemnego współdziałania widzę także we **współpracy krytyków i historyków sztuki z artystami**. Po reorganizacji struktur Uniwersytetu, Wydział został wzmocniony przez grono historyków sztuki. Obecnie wśród przedstawicieli dyscypliny Nauki o sztuce posiadamy liczny i silny zespół badający sztukę dawną, ale także znawców sztuki współczesnej, którzy chętnie opisują zjawiska zachodzące w sztuce najnowszej i podejmują współpracę z toruńskim środowiskiem artystycznym. Takie działania powinny się jeszcze bardziej scalać i zacieśniać, i takie inicjatywy będę wspierać. Chciałabym, aby najbliższe 4 lata były czasem, w którym będzie łączyła nas prawdziwa współpraca, oparta na otwartości, wiedzy, umiejętnościach i przyjaznych zawodowych kontaktach.

Siła i pozycja jednostki jest ukształtowana przez **tradycję**. Nie byłoby dzisiejszego Wydziału gdyby nie wybitne postacie z nim związane, jak prof. Tymon Niesiołowski, prof. Bronisław Jamontt, prof. Jerzy Remer, prof. Leonard Torwirt, prof. Jadwiga Puciata Pawłowska, prof. Józef Poklewski czy Janusz Bogucki i inni. Wszyscy czujemy się spadkobiercami ich myśli i mamy w pamięci ich zaangażowanie dla idei wzmacniania Wydziału oraz kształtowania świadomości przyszłych pokoleń w sferze sztuki i konserwacji zabytków.

Wytyczoną przez nich drogą podąża kolejne pokolenie. Jako Wydział mamy silną kadrę, której zasługi i osiągnięcia zostały w ostatnim czasie docenione przez władze rektorskie przyznaniem tytułów profesorów uniwersytetu. W międzyczasie powiększyła się liczba profesorów zwyczajnych. Wiedza i doświadczenie Profesorów są **filarami tego Wydziału** – tak było w przeszłości i jest obecnie.

Dzięki nauczycielom akademickim możemy dziś podejmować działania na rzecz podnoszenia poziomu naukowego, artystycznego i konserwatorskiego **studentów i doktorantów**, czyli potencjalnej przyszłej kadry naukowej. Będę wsłuchiwać się w Wasze, drodzy studenci, opinie i oczekiwania, dążąc do poprawy warunków studiowania, współpracując w tym względzie z samorządem studenckim. Ważne jest wspieranie studenckich i doktoranckich inicjatyw badawczych, rzetelne informowanie, zrozumienie potrzeby wymiany myśli w ramach kół naukowych, zachęcanie młodych ludzi do udziału w konferencjach zagranicznych i pomoc w osobistym rozwoju.

Wiem, jak czasami trudne jest pozyskiwanie grantów i stypendiów, i jak świetne projekty badawcze toną w biurokratycznej otchłani. Dlatego też – odwołując się do obietnic rektora elekta – będę wnioskować o przydzielenie **pracownika administracyjnego do pomocy w szukaniu grantów**, wypełnianiu wniosków, koordynacji grantów, rozliczeń finansowych i pomocy w skutecznym korzystaniu z ofert stypendialnych. Stawiam zarówno na doświadczonych jak i młodych pracowników, bo to jaką strategię obejmujemy dziś, będzie procentowało w przyszłości.

Trzymając się tej strategii chciałabym Państwu zaprezentować osoby, z którymi zamierzam współpracować, jeśli zostaną wybrana na Dziekana WSP.

- Kandydatem na prodziekana od spraw współpracy międzynarodowej i projektów badawczych jest **dr Franciszek Skibiński**, który już ma doświadczenie na tym stanowisku i którego już zdążyliście Państwo poznać.

Pozostałe dwie kandydatki to ambitne, kompetentne i niezwykle pracowite osoby:

- kandydatką na prodziekana do spraw kształcenia i organizacji studiów jest **dr Karolina Zimna-Kawecka**, która tytuł doktora w dyscyplinie nauk o sztuce uzyskała w 2011 r., a dodatkowo ukończyła 4-semestralne Studium Pedagogiczne UMK oraz kurs z zakresu akredytacji, zapewniania i oceny jakości kształcenia na polskich uczelniach, organizowany przez Fundację Rozwoju Edukacji i Szkolnictwa

Wyższego. Przez dwa lata pracowała na stanowisku adiunkta na ASP w Gdańsku, przygotowując m.in. raport dla Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

- kandydatką na pełnomocnika do spraw promocji i współpracy ze środowiskiem zewnętrznym jest **mgr Joanna Cieślikowska**, która za chwilę zamyka swój doktorat i wówczas możliwe będzie powołanie stanowisko trzeciego prodziekana. Kandydatka cieszy się szerokim zaufaniem w naszym środowisku, była członkiem różnych gremiów, m.in. zespołu – powołanego przez prof. dr hab. Beatę Przyborowską – ds. kształcenia nauczycieli w UMK.

Są to badaczki, które mimo swoich zawodowych pasji chętnie podejmują wyzwania organizacyjne, swoje zadania wykonują odpowiedzialnie i sumiennie, a ich zaangażowanie na rzecz Wydziału i Uniwersytetu bardzo często wykracza poza wymagane obowiązki.

Zamierzam baczniej przyglądać się ocenie okresowej pracowników oraz opiniom w ankietach studenckich, aby móc docenić także tych pracowników, którzy zatrudnieni są na **etacie dydaktycznym**. Wyróżniany przez studentów dydaktyk, z zaangażowaniem i prawdziwą pasją przekazujący specjalistyczną wiedzę, jest kluczowym ogniwem w osiągnięciu efektów kształcenia, które zakładaliśmy przy tworzeniu różnorodnych kierunków studiów na WSP. Wszyscy mamy świadomość, że – w dobie mediów społecznościowych – ocena jakości studiowania i ocena kierunków studiów prowadzonych na WSP nie zamyka się tylko w ankietach studenckich. Dlatego tak ważne jest, aby w sposób zrównoważony Wydział wpisywał się w strategię badawczą, ale był jednocześnie silny poprzez dydaktykę. Mam głębokie przekonanie, że należy sprzęgać dydaktykę z prowadzonymi badaniami, działaniami konserwatorskimi oraz artystycznymi pracowników.

Proszę Państwa,

Wydział Sztuk Pięknych nie funkcjonowałby bez sprawnie działającej **obsługi administracyjnej i technicznej**. W okresie pełnienia funkcji zastępcy dyrektora Instytutu Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa miałam okazję przekonać się o wysokich kompetencjach pracowniczek Dziekanatu i całego zespołu administracyjno-gospodarczego. Również przed tymi pracownikami otwiera się wiele nowych wyzwań. Część zmian powoli już jest wdrażanych i ważne jest, aby to podtrzymać, ale inne dopiero są przed nami, jak np. elektroniczny obieg dokumentów czy system *lean management* (w dosłownym tłumaczeniu: *szczupłe zarządzanie*). Ten obco brzmiący termin, zaczerpnięty ze słownictwa ekonomicznego, w rzeczywistości sprowadza się do bardzo zhumanizowanego podejścia do

pracy zawodowej. Podejścia opartego przede wszystkim na wzajemnym szacunku dla pracy, którą wykonujemy na różnych szczeblach. W ramach tej strategii należy zadbać o zminimalizowanie marnotrawstwa, działań zajmujących czas a nie przynoszących efektów, poprawę jakości wykonywanej pracy, wychodzenia naprzeciw oczekiwaniom pracowników i studentów. Wspierana będzie chęć rozwoju zawodowego pracowników administracji, np. w formie kursów doszkalających, szkoleń grupowych czy indywidualnych w celu pozyskiwania nowych kompetencji. Jakość zarządzania Wydziałem jest immanentną częścią strategii uczelni, jest jednym z celów zespołu wdrażającego strategię uczelni badawczej.

Przy tej okazji pragnę zapewnić tych wszystkich, którym leży na sercu dobro **biblioteki wydziałowej**, że zrobię wszystko, aby nie została ona wcielona do Biblioteki Głównej. Jestem zdania, że biblioteka wydziałowa powinna zostać w miejscu, w którym jest obecnie, ze względu na dobro studentów, zwłaszcza tych studiujących na kierunkach Historia Sztuki i Kultury, Ochrona Dóbr Kultury i Krytyka Artystyczna, ale także innych kierunków artystycznych oraz Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki, którzy wykłady z historii sztuki mają właśnie w budynku głównym przy ul. Sienkiewicza, a dostępność do książek na miejscu jest warunkiem koniecznym dla zdobywania przez nich wiedzy i ich osobistego rozwoju.

W najbliższym czasie czeka nas kilka działań budowlanych, modernizacyjnych i adaptacyjnych. Na obecnym etapie ważna jest kontynuacja i zakończenie inwestycji budowlanej związanej z **Centrum Badań i Konserwacji Dziedzictwa Kulturowego** – inwestycji, z której powinniśmy być dumni i podkreślać jej znaczenie dla rozwoju wiedzy konserwatorskiej, dla projektów badawczych, a w końcu także dla przyszłych pokoleń naukowców. W nowym obiekcie trwają teraz prace związane z wykonawstwem branżowym, montowane są instalacje, a w najbliższym czasie prowadzone będą prace wykończeniowe. Na początku 2022 roku przystąpimy do wyposażania wnętrza, w tym także w wyspecjalizowaną aparaturę, której zakupy są już realizowane w ramach programu IDUB. Wymagający zaawansowanego zarządzania obiekt zapewne będzie potrzebował osoby, która podejmie się kierowania nim i koordynowania realizowanych tam projektów badawczo-konserwatorskich.

Równolegle prowadzone będą prace remontowo-modernizacyjne w historycznym budynku głównym w zakresie elewacji budynku, wnętrza, ogrodzenia terenu oraz montażu windy zewnętrznej. Tym samym wypełnimy oczekiwania nie tylko wielu z nas, użytkowników głównego budynku Wydziału, ale także zalecenia komisji akredytacyjnej. Oddanie do użytku nowego gmachu i remont budynku głównego ma zmierzać do poprawy warunków lokalowych i będzie się wiązać z reorganizacją funkcjonalno-przestrzenną;

będziemy dążyć do stworzenia nowych gabinetów do pracy, sal seminaryjnych i mini-baru, którego potrzebę często podnoszono w ankietach studenckich.

Wiem, że wśród społeczności Wydziału są jeszcze większe oczekiwania inwestycyjne. Pragnę zapewnić, że rozumiem potrzebę stworzenia nowej przestrzeni wystawienniczej – a dokładnie dużej, spełniającej współczesne standardy **Galerii** Wydziału Sztuk Pięknych – dla rozwoju pracowników związanych z Dyscypliną Sztuki Plastyczne i Konserwacja Dzieł Sztuki. Wsłuchiwałam się w głosy wielu osób i poznałam różne zapatrywania Państwa na ten temat. Brałam pod uwagę to, dotyczące powstania zupełnie nowego obiektu, lokowanego na terenach należących do Uniwersytetu, jak i wykorzystanie już istniejących poza UMK.

Przyznaję, że najbardziej w tej kwestii jest mi bliska koncepcja wielu z Państwa, aby przybliżyć działalność artystyczną pracowników Wydziału do centrum miasta, aby być zauważonym przez mieszkańców i turystów przybywających do Torunia. Zdaję sobie sprawę, że posiadanie galerii o większych możliwościach wystawienniczych niż te, które posiadamy obecnie, zapewni nam zacieśnienie współpracy z innymi ośrodkami artystycznymi w kraju i zagranicą, co w konsekwencji przełoży się na wystawy rewizytujące. Ten sposób działania świetnie udowadnia na przykład galeria prowadzona przez Katedrę Grafiki. Moja koncepcja polega na podjęciu współpracy bilateralnej, z którąś z istniejących już galerii (lub galeriami) na Starym Mieście. Oczywiście wszystko zależy od Państwa oczekiwań. Potencjalny obiekt zapewne będzie wymagał większych lub mniejszych nakładów finansowych, związanych z wykonaniem projektu adaptacji lub remontu, uzgodnieniami, i wykonawstwem, ale wierzę, że można środki te pozyskać z różnych źródeł, w tym uniwersyteckich, ale także miejskich i wojewódzkich. W ramach UMK działają już jednostki na takich zasadach. Lokalizacja galerii w istniejącym już budynku, w centrum miasta, na starówce, będzie istotna także z punktu widzenia władz miasta Torunia, przyniesie – w mojej opinii – obopólne korzyści – zarówno dla Wydziału, jak i dla miasta.

W ramach galerii może również działać centrum edukacji artystycznej, co wydatnie wpłynęłoby na upowszechnianie sztuki i otwarcie na środowisko zewnętrzne, tak istotne we wdrażanym systemie ewaluacji. Współpracę w takim miejscu podjęliby pracownicy związani z edukacją artystyczną, krytycy i historycy sztuki. Powstałaby przestrzeń dla konferencji i cyklicznych spotkań ze sztuką.

Jeśli Państwo wyrażicie zainteresowanie moją koncepcją możemy przystąpić do szczegółowych rozmów na ten temat, zastanowić się nad sposobem pozyskiwania finansowania oraz stworzenia przejrzystego i racjonalnego planu inwestycyjnego oraz

funkcjonowania takiej instytucji w przyszłości. Jestem także w stanie zaoferować Państwu swoje know-how, czyli wiedzę i doświadczenie w zakresie wykonywania i prowadzenia projektów konserwatorskich, w tym uzgodnień z biurem Miejskiego Konserwatora Zabytków w Toruniu. W odpowiednim momencie powołam pełnomocnika ds. takiej inwestycji. Wierzę, że sytuacja finansowa Uniwersytetu i Miasta pozwoli niebawem na podjęcie tego rodzaju rozmów.

Jednocześnie dostrzegam i bardzo doceniam działalność istniejących galerii – takich jak **Galeria Forum** Wydziału Sztuk Pięknych, wspomniana **Galeria Katedry Grafiki**, **Galeria S** przy Katedrze Plastyki Intermedialnej, **Galeria 9,39** Katedry Rysunku. Tę aktywność artystyczną należy wzmacniać informacją w mediach społecznościowych i szeroko pojętymi działaniami promocyjnymi. Myślę, że w tym zakresie zbyt mało korzystamy ze współpracy z władzami miejskimi czy wojewódzkimi, które przecież gotowe są wspomagać działania o charakterze kulturalno-artystycznym i edukacyjnym. Myślę, że możemy jeszcze bardziej wykorzystać potencjał Galerii **OD NOWA**, aby zaznaczyć swoją silną obecność.

Szanowni Państwo,

Doświadczałam od Was wielokrotnie dowodów zaufania, kiedy wybieraliście mnie do różnych gremiów. Oprócz wewnątrzwydziałowych komisji licencjackich, magisterskich i doktorskich i innych, których liczba sięga około 100, rok temu jako jedna z dwóch osób reprezentowałam Wydział w komisji Academia Artium Humaniorum. Obdarzyliście mnie Państwo także zaufaniem, wybierając mnie jako członka kolegium elektorów Uniwersytetu Mikołaja Kopernika na kadencję 2020-2024.

Uczestnicząc aktywnie w życiu WSP miałam okazję poznać zadania i sposoby ich rozwiązywania, dlatego mam przekonanie, że będę w stanie **zapewnić harmonijny i zrównoważony rozwój** całego Naszego Wydziału. W obecnej sytuacji, która przecież nie pozostaje bez znaczenia dla jednostek finansowanych ze środków budżetu Państwa, potrzebna jest **koncepcja rozważnego i koncyliacyjnego zarządzania**, którą chciałabym Państwu zapewnić.

Droży Państwo,

Wierzę w nasz potencjał, który wynika z różnorodności. Jestem osobą, która integruje, a jednocześnie pomaga budować przestrzeń dla indywidualnego rozwoju. Dlatego proszę o Państwa głosy i kredyt zaufania na najbliższe 4 lata. Zrobię wszystko, co w mojej mocy, żeby był to dla nas czas twórczy, konstruktywny i przynoszący satysfakcję na każdym poziomie naszej aktywności.

